

ter endeligt afslag på asyl eller umiddelbart efter udlændingens frafald af en ansøgning om asyl.

Som anført i indenrigsministerens brev af 12. juli 1994 vil det imidlertid være en forudsætning for at etablere en sådan videregivelsesordning, at det ikke vil være i strid med reglerne i forvaltningslovens kapitel 8 om videregivelse af oplysninger til en anden forvaltningsmyndighed, at udlændingemyndighederne videregiver asylsagens akter til politiet i et omfang, der så vidt muligt imødekommer politiets behov herfor.

Det kan efter Indenrigsministeriets opfattelse stille sig tvivlsomt, om betingelserne i forvaltningslovens § 28 for videregivelse af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold er opfyldt i de tilfælde, hvor udrejsefristen endnu ikke er udløbet, og asylansøgeren således stadig har ret til at opholde sig her i landet.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse kan det ligeledes give anledning til tvivl, om betingelserne i forvaltningslovens § 28 for videregivelse af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold er opfyldt i de tilfælde, hvor asylansøgeren erklærer sig villig til at medvirke til udsendelsen og bekræfte sin identitet over for hjemlandets repræsentation.

Det bemærkes herved, at asylsagens akter i adskillige tilfælde, navnlig vedrørende asylmotivet, forfølgelse i hjemlandet og asylansøgerens udrejse, vil indeholde oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold.

Politiets mulighed for at tilrettelægge en smidig og hurtig udsendelse af en afvist asylansøger er efter Indenrigsministeriets opfattelse af væsentlig betydning for en effektiv samlet asylsagsbehandling.

Indenrigsministeriet finder det derfor afgørende, at politiet får samtlige asylsagens akter med henblik på at påbegynde forberedelsen af udsendelsen af en asylansøger, der har fået afslag på sin ansøgning om opholdstilladelse, på et så tidligt tidspunkt som muligt, herunder også inden udløbet af ansøgerens udrejsefrist.

Indenrigsministeriet finder det endvidere afgørende, at politiet, uanset om ansøgeren tilkendegiver at ville medvirke til udsendelsen, på et så tidligt tidspunkt som muligt får de fornødne dokumenter til at forberede og gennemføre en udsendelse af den pågældende. Det bemærkes herved, at Rigspolitichefen har oplyst, at asylansøgere hyppigt ændrer holdning i løbet af klagøringen af udsendelsessagen.

Indenrigsministeriet finder det endelig af hensyn til en smidig tilrettelæggelse af videregivelsesordningen påkrævet, at politiet kan få videregivet asylsagens akter uden at skulle anmode herom og uden, at den videregivende myndighed skal foretage en kon-

kret vurdering af politiets behov for at modtage den enkelte oplysning.

Det foreslås på den baggrund at indføre en bestemmelse i udlændingelovens § 30, stk. 3, om, at Direktoratet for Udlændinge eller Flygtningenævnet til brug for behandlingen af en sag om udsendelse af en udlænding uden udlændingens samtykke videregiver akterne, der er indgået i sagen om opholdstilladelse efter § 7, til politiet, når der er meddelt endeligt afslag på opholdstilladelse efter § 7, eller når udlændingen frafalder ansøgning herom.

Forslaget skal alene ses som en praktisk foranstaltning, der vil give politiet bedre mulighed for generelt at sørge for, at de fornødne rejsedokumenter er til stede forinden den faktiske udsendelse til hjemlandet. Det må antages, at politiet dermed vil kunne nedbringe den tid, der som følge af praktiske problemer med udsendelsen kan hengå fra udrejsefristens udløb til den faktiske udsendelse, jf. herved bemærkningerne til forslaget til lov nr. 421 af 1. juni 1994.

Politiet er i forbindelse med behandlingen af sager om udsendelse underlagt de almindelige bestemmelser om tavshedspligt, herunder ved kontakt med hjemlandets myndigheder.

Der henvises til forslagets § 1, nr. 12.

2.1.1.2. Politiets indberetning til Direktoratet for Udlændinge om kriminalitet begået af udlændinge

Som beskrevet i bemærkningerne til lov nr. 421 af 1. juni 1994 er der mellem de myndigheder, som indgår i behandlingen af asylansøgninger efter åbenbart grundløs-proceduren, opnået enighed om, at man vil fremskynde såvel Direktoratet for Udlændinges som Dansk Flygtningehjælps sagsbehandling i de sager, hvor asylansøgeren begår kriminalitet her i landet.

Indenrigsministeren har endvidere som led i opfølgningen af de målsætninger, der er angivet i lov nr. 421 af 1. juni 1994, i et brev af 12. juli 1994 meddelt, at Direktoratet for Udlændinges behandling af asylansøgninger efter åbenbart grundløs-proceduren i de tilfælde, hvor asylansøgeren begår kriminalitet her i landet, skal afsluttes så hurtigt som muligt og så vidt muligt inden eller i umiddelbar forlængelse af straffesagens og en eventuel afsonings afslutning.

Det er en forudsætning for, at Direktoratet for Udlændinge som nævnt i Indenrigsministeriets brev af 12. juli 1994 kan fremskynde behandlingen af asylsager med kriminelle asylansøgere, at direktoratet så hurtigt som muligt får kendskab til, at den pågældende er sigtet for et strafbart forhold.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse bør der derfor i alle tilfælde, hvor en asylansøger sigtes for overtrædelse af straffeloven, toldloven, våbenloven samt lov om euforiserende stoffer, uden ugrundet ophold